მართლმსაჯულების სირთულეები ოჯახური დანაშაულის საქმეში დაზარალებულის მიერ მოწმის იმუნიტეტის გამოყენებისას

ანა ღარიბაშვილი

სამაგისტრო ნაშრომი წარმოდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამართლის სკოლის ფაკულტეტზე სისხლის სამართლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

სამაგისტრო ნაშრომი

სამართლის სკოლა, სისხლის სამართლის სამაგისტრო პროგრამა

ხელმძღვანელი: გოგა ხატიაშვილი

ილიას სახელმწიფო უნივერისტეტი

თბილისი, 2025

განაცხადი

,,როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.“

ანა ღარიბაშვილი,

27.01.2025

აბსტრაქტი

ოჯახში და ქალთა მიმართ დანაშაული თანამედროვე მსოფლიოს მნიშვნელოვან გამოწვევას წარმოადგენს. გაუმართლებელია ოჯახური დანაშაულის ნებისმიერი ფორმით გამოვლინება. დანაშაულის დროს აუცილებელია ადეკვატური რეაგირება და მოძალადის სათანადოდ დასჯა, რათა მომავალში თავიდან იქნას აცილებული განემორებითი დანაშაული ჩადენა. ოჯახში ძალადობის ლატენტური ბუნებიდან გამომდინარე, საკმაოდ რთულია ფაქტების დადასტურება, რადგან იგი მტკიცებულებათა სიმწირით გამოირჩევა. მსხვერპლის მიერ ფაქტების გაუმხელობა და ჩვენების მიცემაზე უარის თქმა მართლმსაჯულებისთვის მნიშვნელოვანი გამოწვევაა. კვლევის მიზანს წარმოადგენს იმ საკითხებზე ყურადღების გამახვილება, რომელიც უზრუნველყოფს სხვადასხვა მეთოდებით, ნორმებისა და სტანდარტების შემუშავებით ბრალდებულის მიმართ სამართლიანი განაჩენის გამოტანას. ოჯახური დანაშაულების წინააღმდეგ ეფექტური ბრძოლისთვის განსაკუთრებული მიდგომების დანერგვა აუცლებელი არ არის. ამ დროს გასათვალისწინებელია მხოლოდ ოჯახური დანაშაულების ბუნება და ის გარემოება, რომ რთულია მტკიცებულებების მოპოვება. ამასთან ერთად, საქართველოს საერთო სასამართლოებს გააჩნიათ არაერთგვაროვანი პრაქტიკა და მტკიცებულებითი სტანდარტი, რაც ბუნებრივია ვერ უზრუნველყოფს დანაშაულის ფაქტებზე შესაბამის რეაგირებას. აუცილებელია, გამომუშავებული იყოს ტენდენცია, რომელიც არ დატოვებს დაუსჯელს რეალურ დამნაშავეს. ამგვარი მეთოდების განხორციელება, ხელს შეუწყობს ოჯახური დანაშაულების ფაქტების შემცირებას. მაშინ, როდესაც ბრალდებულთა მხრიდან დაზარალებულზე ხორციელდება სხვადასხვა ტიპის ზემოქმედება, ვერანაირი სტრატეგია ვერ უზრუნველყოფს დანაშაულთან ბრძოლის ხელშეწყობას. ირიბი მტკიცებულებების გამოყენება მოძალადის დასასჯელად კონკრეტული დანაშაულის სამართლებრივი ბუნების გათავლისწინებით ბევრად ეფექტური იქნება. იქიდან გამომდინარე, რომ ოჯახურ დანაშაულებზე არ არსებობს ერთგვაროვანი მიდგომა და რეაგირება დაზარალებულები უარს აცხადებენ ჩვენების მიცემაზე და ძალადობის გამოვლენაზე. კვლევის ფარგლებში გამოყენებული იქნება დოქტრინალური, შემთხვევის

შესწავლის (Case Study), ჰერმენევტიკული და შედარებით-სამართლებრივი კვლევის მეთოდები.

საკვანძო სიტყვები: ოჯახში ძალადობის ლატენტური ბუნება, ირიბი მტკიცებულება, დაზარალებული, მოწმე, მტკიცებულებითი სტანდარტი, მოწმის იმუნიტეტი, მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორი.

Abstract

Crime in the family and against women is a significant challenge of the modern world. Any manifestation of domestic crime is unjustifiable. In the event of a crime, it is necessary to adequately respond and properly punish the perpetrator in order to prevent the commission of a crime of memory in the future. Due to the latent nature of domestic violence, it is quite difficult to confirm the facts, as it is characterized by a paucity of evidence. The refusal of the victim to disclose the facts and give testimony is a significant challenge for the judiciary. This naturally poses a challenge to justice in crimes against women and the family. The purpose of the study is to focus on those issues that ensure a fair verdict against the accused through various methods, norms and standards. The introduction of a special approach to the effective fight against family crimes is not indispensable. At this time, the nature of crimes in the family and the fact that it is difficult to obtain evidence should be taken into account. In addition, the common courts of Georgia have inconsistent practices and evidentiary standards, which naturally cannot ensure an appropriate response to the facts of the crime. It is necessary to develop a trend that will not leave the real perpetrator unpunished. The implementation of such methods will contribute to the reduction of family crimes. When the accused exert various types of influence on the victim, no strategy can ensure the promotion of the fight against crime. The use of circumstantial evidence to punish the perpetrator, taking into account the legal nature of the specific crime, will be much more effective. Given that there is no uniform approach and response to domestic crimes, victims refuse to testify and reveal violence. The research will use doctrinal, case study, hermeneutic and comparative legal research methods.

Key words: Latent nature of domestic violence, circumstantial evidence, victim, witness, evidentiary standard, witness immunity, witness and victim coordinator.

მადლობა

მინდა განსაკუთრებული მადლობა გადავუხადო, ჩემი სამაგისტრო ნაშრომის ხელმძღვანელს, ბატონ გოგა ხატიაშვილს ცოდნისა და გამოცდილების გაზიარებისთვის, მხარდაჭერისთვის. სწორედ მისმა თანადგომამ და რეკომენდაციებმა გამიმარტივა ნაშრომზე მუშაობის პროცესი.